

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Ningú trobarà la raó de la diferència exorbitant en el preu de les taronges entre Barcelona i Vic. Mentre a la capital aquest fruit està taxat a una peseta el quilo, ací es ven a un preu quintuplicat, ço que representa un augment deu vegades superior al preu de cost que regeix en la plaça de València. Hi cap explicació possible davant d'aquest desnivell, que no sigui posar en evidència un de tants abusos que es cometien en les circumstàncies excepcionals que viu el nostre país? Mi la procedència, ni el mitjàns de transport poden encarir en proporcions tan extraordinàries aquesta deliciosa fruita, rica en vitamines i recomanable per als infants i en general per a tothom. Ja abans, amb altres fruites, els abusos del comerç privat del seu consum normal a molts petits que la seva debilitat natural els el feia necessari. Però, en cap cas, podíem sentir una tan gran indignació com el que passa ara amb les taronges—mandarina i àcida—, perquè la manca d'escrúpols ja es fa insuportable quan els més directament perjudicats d'aquest afany de lucre són uns éssers innocents que es mereixen tots els nostres miraments. Per això, pel nostre convenciment de què s'han de castigar les extralimitacions de tot ordre, i sempre d'acord amb l'observança d'una política de proveïments, recta i justa, demanem als organismes competents, en particular a la Comissió d'Economia i Proveïments del nostre Ajuntament, que es preocupin d'establir i fer respectar els preus de taxa en tots els productes que s'expenguin per al consum de la població, tant a la plaça com a les tendes. A ningú s'ha de permetre que pugui especular, menys que amb altra cosa, amb els aliments, en totes les seves espècies i varietats. En la norma de política de proveïments que s'ha seguit des del Municipi, d'aguantar un nivell de preus en certs articles, àdhuc en perjudici, en alguns casos, dels interessos municipals—com ha esdevingut amb les carns—, no solament hi caben, sinó que hi han d'estar compresos aquells articles que, com les fruites i les verdures han estat objecte de la més repugnant especulació en el nostre mercat. — ALFIL

Un examen de la situació militar espanyola i de l'Exèrcit Republicà

Vegeu una opinió de qualitat, del general Armengaud, que té molt d'interès en aquests moments perquè confirma l'alt valor del nostre Exèrcit Popular i assenyalen el nou fet de la situació militar a Espanya.

Diu el tècnic francès que l'eco de la batalla de Terol ressona encara al món enter, batalla emocionant en extrem—diu—, que farà trobar un cop més el prestigiós i valent soldat d'Espanya en la llegenda dels segles. Batalla èpica que ha d'ésser examinada des del punt de vista tècnic. Els que seguien amb atenció els comunicats facciosos segurament esperaven veure les tropes republicanes fugint i perseguides fins al mar. Els altres es donaven compte que les forces republicanes formen ja un veritable exèrcit. En efecte, el nou fet de la situació militar a Espanya és l'existència de dos exèrcits tals, com Espanya no ha comptat mai. Es tracta d'un milió i mig de soldats armats per a la guerra i instruïts al camp de batalla, una part per vèncer l'altra, i el dia que s'uneixin seran de gran pes a la balança de l'exèrcit europeu. Però, sobretot, la batalla de Terol posa d'actualitat la qüestió de les forces republicanes i faccioses. Es capaç l'exèrcit republicà de deturar els atacs de Franco, i pot pretendre el triomf?

L'articulista afegeix que els franquistes han atacat, però a Màlaga i al Nord, on el triomf ha estat fàcil i en circumstàncies excepcionals. Els republicans—diu— han fet un esforç magnífic per construir un exèrcit, exposició eloqüent de llur voluntat de triomfar.

Quin valor cal atribuir a l'exèrcit adversari?—pregunta després—. Els efectius espanyols i estrangers de l'exèrcit facciós, no es coneixen al detall, però és pot calcular que compta amb 60.000 dels anomenats voluntaris, i uns 500.000 combatents espanyols i moros. Té pocs tancs, poca artilleria, malgrat que l'artilleria és més nombrosa que la republicana. Els oficials que posseeix són de 10 a 20.000, i possi-

blement tots els generals de l'antic exèrcit espanyol. Disposa de tècnics i especialistes estrangers, als quals no sempre escolta. A pesar de la deficiència de l'exèrcit facciós, gràcies a les armes i serveis especials, augmenta sensiblement; els italians formen unitats homogènies. Amb tot i l'ajut, l'exèrcit facciós té ara escassa activitat ofensiva.

Els republicans, fa un any solament tenien algunes milícies. Després han organitzat a la ciutat i al camp la preparació premilitar obligatòria, amb la qual han mobilitzat tots els homes de 20 a 28 anys, i el nombre de combatents amb què compta el seu exèrcit pot calcular-se entre 600 i 700 mil. Els voluntaris estrangers que hi figuren són de 10 a 12 mil. Els oficials de carrera són pocs i els altres s'han format en el curs de la guerra. La gran escola d'oficials de València i les escoles especials d'artilleria i enginyers donen cada tres mesos un crescut percentatge d'enginyers i oficials. Forma l'Estat Major una Escola Major de Guerra. Aquests quadres formats massa ràpidament, «supleixen les explicables deficiències que en la seva cultura militar podrien donar-se», amb una enorme voluntat de treballar. Com tots els soldats republicans, tenen una moral molt alta i estan animats per l'ideal republicà i per l'esperit patriòtic.

Continua el general Armengaud el seu article dient que els oficials no intervenen ara en política. Examina després el material i les diferents armes, i diu que aquestes no són homogènies perquè procedeixen de diversos llocs. Explica que les grans unitats estan organitzades segons la manera clàssica de l'exèrcit; cossos d'exèrcit, divisions, brigades i reserves generals d'artilleria i de tancs. Hi ha tres generals de carrera en tot l'exèrcit republicà. El nombre de divisions és superior a 50. Malgrat que en l'exèrcit de carrera no hi ha instructors francesos, el model és de l'exèrcit de França, en la instrucció, en l'organització i en les armes.